

[Kirsten Jacobsen]

de her kan man altså godt bruge overraskelsesmomentet.

Jeg skal ikke afvise, at der også er skyldnere, som beder om at få en ejendom taget som brugeligt pant, men det kunne man jo meget nemt komme uden om, hvis man havde vedtaget Fremskridtspartiets forslag om at tillade folk, der har givet op, at få deres ejendom igennem en frivillig auktion.

Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiet – særlig efter hr. Erling Christensens indlæg – om Socialdemokratiet er parat til her og nu at gøre noget ved dette problem, eventuelt også uden om regeringen, hvis justitsministeren stadig ikke vil medvirke, så vi kan blive færdig med diskussionen om dette ømtålelige problem, så vi kan sikre de mange mennesker, som dette går ud over. Jeg kan oplyse fru Lissa Mathiasen om, at bare virkningerne af den 19. alm. vurdering, tørken og alt muligt andet vil gøre, at antallet stiger. Fru Birthe Rønn Hornbech fra Venstre sagde, det var en forudsætning, at antallet ikke ville stige. Men det vil det helt naturligt af andre årsager, som slet ikke har noget at gøre med, om man vil tage det i anvendelse i større omfang. Det vil stige, det ved enhver. Men som sagt et spørgsmål til Socialdemokratiet: Er man parat til at handle her og nu?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Som jeg allerede i mit første indlæg gav udtryk for, var vi meget optaget af at få dette frem inden sommerferien. Det kom til forhandling i april måned, og vi gav da udtryk for – det var ingen nyhed, men blev en gang til præciseret – at vi ønskede at bruge sommerferien til at få dette afklaret, så vi havde tingene på plads og hurtigt kunne få det vedtaget. Derfor gav jeg også udtryk for en kritik – som vi mener er meget velbegrundet – af den måde, hvorpå justitsministeren har forvaltet førstebehandlingen og de ønsker, der fremkom dér.

I og med, at jeg kommer med denne kritik af justitsministeren i dag, ligger der fra vores side et helt klart ønske om hurtigst muligt at få dette afklaret. Men forudsætningen er, at der specielt med hensyn til det, der står om brugeligt pant, kommer nogle andre formuleringer, der giver en bedre retssikkerhed for den enkelte, end tilfældet er i dag. Det er det, vi hele vejen igennem har angrebet.

Så vil jeg gerne apropos hr. John Vinthers kommentar og egentlig også lidt til fru Kirsten Jacobsen sige: Når vi har sagt, at vi ønsker at ændre paragrafferne – i stedet for blot at sige det, som jeg også har givet udtryk for at man egentlig kunne være lidt fristet til en gang imellem, ikke mindst på baggrund af det forløb, der har været: Så lad os bare stryge det hele – er det netop af den grund, at hvis vi får sikret, at der kommer nogle ordentlige paragraffer ind, som giver den retssikkerhed, der skal til, betragter jeg rent faktisk dette som værende en forbedring, og en god forbedring, i forhold til andre muligheder, f.eks. tvangsauktion. Jeg betragter det faktisk som en styrkelse af den brugerbeskyttelse, som vi i hvert fald i Socialdemokratiet er meget optaget af. Men forudsætningen er selvfølgelig, at retssikkerheden er til stede; det er den ikke i det foreliggende lovforslag, og det er det, vi skal tage fat på.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er glad for fru Lissa Mathiasens klare melding. Jeg har aldrig haft grund til ikke at tro på Socialdemokratiets velvilje i denne sag, og jeg hørte også den skarpe kritik, der var mod justitsministeren.

Men, fru Lissa Mathiasen, Socialdemokratiet har samtidig med kritikken og samtidig med velviljen ligesom overladt initiativet til justitsministeren, og justitsministeren har efter min mening bevist, at han ikke ønsker at tage noget initiativ, uanset om udvalget beder ham om det én, to, tre eller formentlig mange gange. Derfor opfattede jeg fru Lissa Mathiasen, som om Socialdemokratiets tålmodighed også var ophørt, og hvis justitsministeren simpelt hen ikke vil medvirke, kan vi andre godt finde ud af at tælle til 90.

Der er også et andet spørgsmål. Nu ser jeg, fru Lissa Mathiasen markerer. Så kan jeg spørge både fru Lissa Mathiasen og justitsministeren, om de vil være parate til at sikre, at man i hvert fald i tilfælde af en lovlig betalingsstandsning under ingen omstændigheder kan tage en ejendom som brugeligt pant.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg kan forstå – og det håber jeg også justits-